

การดึงดูดใจให้เยาวชนหันกลับมาทำการเพาะปลูกเนื่องจากการเกษตรสูญเสียความน่าสนใจ

แม้ว่าอินโดนีเซียจะขึ้นชื่อเพื่อให้บรรลุความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร แต่การทำเกษตรต้องพึ่งพาบุคลากรเลือดใหม่ที่จำเป็น หากต้องการให้ภาคการเกษตรของประเทศฟื้นคืนความรุ่งโรจน์เฉกเช่นในอดีตที่ผ่านมา

รัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนการรับรู้ในเชิงลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เกี่ยวกับการทำเกษตรอันเป็นงานที่ต้องใช้ความพยายามมาก ได้ผลตอบแทนต่ำ และไม่มีอนาคตที่สดใส

กลุ่มนักเคลื่อนไหวจากองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กังวลกับการลดลงของภาคการเกษตรและได้เริ่มพยายามที่จะเปลี่ยนสถานการณ์รอบ ๆ และทำให้การเกษตรและธุรกิจการเกษตรน่าสนใจยิ่งขึ้นสำหรับเยาวชน

ในการเริ่มต้น พวกเขาได้คัดเลือกผู้สมัครจำนวน ๓๐ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่จะมีแนวโน้มการผู้คัดเลือกด้วยการแสดงออกถึงความสนใจด้านการเกษตรที่โดดเด่น โดยที่ผู้ได้รับการฝึกอบรมที่ดีที่สุดจำนวน ๑๐ คนจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็น "ทูตเกษตรกรคนรุ่นใหม่" และมีสิทธิได้รับการให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับเทคนิคการเพาะปลูกและธุรกิจการเกษตรที่ทันสมัย นอกจากนี้ยังจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างเกษตรกรและนักลงทุน

Mr. Dedi Triady ผู้ประสานงานขององค์กร AgriProFocus Indonesia ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ริเริ่มโครงการทูตเกษตรกรเยาวชนคนรุ่นใหม่ (The Young Farmer Ambassadors) กล่าวว่า "เราเลือกเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีนวัตกรรมเพื่อช่วยฟื้นฟูภาพลักษณ์การเกษตร"

"เราต้องการเสริมสร้างความสามารถในการทำธุรกิจเครือข่ายและการพัฒนาตนเอง"

เพื่อให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งทูตเกษตรกรเยาวชนคนรุ่นใหม่ ผู้สมัครต้องนำเสนอคลิปเสียงแสดงว่าพวกเขามีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นนวัตกรรม เช่น การเพิ่มมูลค่าให้กับการผลิตวัตถุดิบทางการเกษตร การใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุด และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในระยะสั้น พวกเขาต้องมีทักษะและความชำนาญในการแสดงให้คนรุ่นใหม่เห็นว่าการเพาะปลูกสามารถทำกำไรได้

Kebun Kumara เป็นสวนขนาด ๓๐๐ ตารางเมตร ตั้งอยู่ที่ตำบล Ciputat เขต Tangerang จังหวัด Banten ซึ่งสร้างโดย Ms. Siti Soraya Cassandra และ Mr. Dhira Narayana สามารถสร้างรายได้ถึง ๑๐๐ ล้านรูเปียห์ (ประมาณ ๖,๖๑๑ เหรียญสหรัฐต่อปี) จากการขายพืชเกษตรอินทรีย์

ขอบคุณสำหรับเรื่องราวความสำเร็จ สวน Kebun Kumara ได้ถูกกำหนดให้เป็นแผนการศึกษาสำหรับเยาวชนคนรุ่นใหม่ในการเรียนรู้เกี่ยวกับการเกษตรและผู้ประกอบการทางการเกษตร

"ฉันไม่เคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับเยาวชนที่ปรารถนาจะเป็นเกษตรกรหรือชาวประมง" กล่าวในเว็บไซต์ petanimada.org แพลตฟอร์มที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่กลายเป็นเกษตรกร

นวัตกรรมเพื่อการรณรงค์มุ่งเป้าไปที่เยาวชนเกิดขึ้นท่ามกลางรายงานของเยาวชนที่อพยพจากหมู่บ้านสู่ศูนย์กลางเมืองและอุตสาหกรรมเพื่อหางานทำที่ดีขึ้น เยาวชนจำนวนมากละทิ้งการทำเกษตรกรรมของพวกเขาอย่างสิ้นเชิง

จากการศึกษาล่าสุดโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่ออธิปไตยด้านอาหาร (People's Coalition for Food Sovereignty - KRKP) พบว่า ลูก ๆ ของเกษตรกรที่เพาะปลูกข้าวในเมืองโบโกร์ จังหวัดชวาตะวันตก ร้อยละ ๖๓ ไม่ต้องการที่จะเดินตามรอยพ่อแม่ของพวกเขา ในทำนองเดียวกันร้อยละ ๕๓ ลูก ๆ ของเกษตรกรพืชสวนในเขตเทศบาลเมือง ก็ไม่ต้องการที่จะเป็นเกษตรกร

จากข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization - FAO) ระบุว่า จำนวนเยาวชนที่เพิ่มขึ้นในอินโดนีเซียเลือกที่จะออกจากหมู่บ้านที่พ่อแม่ของพวกเขาเป็นเกษตรกรเนื่องจากไม่เห็นแรงจูงใจใด ๆ ในวิชาชีพ

ในช่วง ๑๕ ปีที่ผ่านมา พื้นที่เขตเมืองในอินโดนีเซียมีประชากรเพิ่มขึ้น ๕๐ ล้านคน ในขณะที่ประชากรในชนบทมีจำนวนลดลงประมาณ ๕ ล้านคน ในการสำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Statistics Indonesia - BPS) พบว่าร้อยละ ๖๐.๘ ของเกษตรกรจำนวนมากกว่า ๒๖ ล้านคน มีอายุ ๔๕ ปี ขึ้นไปและมากกว่าร้อยละ ๗๐ ของเกษตรกรทั้งหมดมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ให้คำแนะนำแก่รัฐบาลในการนำเสนอสิ่งจูงใจแก่เกษตรกร มิฉะนั้นความพยายามทุกอย่างที่จะทำให้เยาวชนกลับมาสู่พื้นที่เพาะปลูกของพวกเขาจะถึงวาระล้มเหลว องค์การอาหารและเกษตรฯ เสนอแนะว่า รัฐบาลควรชี้ให้เยาวชนเห็นว่าการเพาะปลูกสามารถทำได้

"เยาวชนคนรุ่นใหม่ต้องการพื้นที่ในชนบทอย่างเร่งด่วนเพื่อสกัดกั้นการไหลของการย้ายถิ่นจากพื้นที่ชนบท เราต้องให้สิ่งจูงใจที่ถูกต้องและแสดงให้เห็นว่าการทำเกษตรสามารถสร้างผลกำไรและสร้างชีวิตที่สะดวกสบาย" กล่าวบนเว็บไซต์ขององค์กรโดย Mr. Mark Smulders ผู้แทนขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ประจำอินโดนีเซียและติมอร์เลสเต

พันธมิตรของการรณรงค์ด้านเกษตรกรรมแสดงว่าความร่วมมือของเยาวชนในการเกษตรต้องการนวัตกรรมเช่นเดียวกับในประเทศที่พัฒนาแล้ว รัฐบาลอินโดนีเซียจะต้องให้สิ่งจูงใจ เช่น เงินทุนสำหรับธุรกิจเกิดใหม่ และเงินอุดหนุนปุ๋ย และมีมาตรการป้องกันเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นสามารถแข่งขันกับการนำเข้าได้ทั้งในแง่ของราคาและคุณภาพ

ในกรณีนี้ที่รัฐบาลสามารถพิสูจน์ได้ว่าการเป็นเกษตรกรเป็นอาชีพที่คุ้มค่าอย่างแท้จริง อินโดนีเซียก็จะสามารถเรียกคืนชื่อเสียงของตนในฐานะประเทศเกษตรกรรมได้

ที่มา : หนังสือพิมพ์ The Jakarta Post ฉบับวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑